Troels Lund Poulsens tale ved Venstres landsmøde

Taler
Troels Lund Poulsen
Formand for Venstre

Dato
14. november 2026

Sted
MCH Herning Kongrescenter

Kære landsmøde. Kære Venstre.

Tak for at I er her. Tak, for at vi er her sammen i dag.

De stærkeste rødder - har træer i blæst.[1]

Vi er her i dag, fordi vi er bundet sammen af vores stærke rødder.

I Danmark er jeg født, der har jeg hjemme. Der har jeg rod, derfra min verden går.[2]

I Venstre har vi rod i frihed, folkelighed og fællesskab - ansvar og virkelyst!

Det har vi haft i over 150 år.

Og i de 150 år har Venstre som parti gennemlevet mange forandringer.

Ligesom Danmarks stolte, gamle egetræer har Venstre reddet stormene af og forandret sig selv og Danmark.

Vi har ikke forandret bare for forandringens skyld - vi har forandret for at forbedre - altid med rødderne solidt plantet i vores liberale grundværdier.

De grundværdier, der skabte forandringer som højskolebevægelsen og andelstanken.

De grundværdier, der stadig er fundamentet for vores fælles arbejde for et liberalt samfund.

Hvor den enkeltes frihed - under ansvar naturligvis - er fællesskabets styrke

Og i Venstre skal vi blive ved med at forandre for at forbedre.

Det er netop det der gør, at Venstre stadigvæk er et relevant og levedygtigt parti.

Et parti, der tør favne fremtiden, favne forskelligheder og tage ansvar for nødvendige og svære beslutninger. For at give svar og løsninger på de udfordringer, som møder os i fremtiden.

Et frivilligt, forpligtende fællesskab... hvor hver taler med sin stemme... men hvor vores fællesskab gør os stærkere end vi ville være hver især!

Den tanke var drivende, da Venstre blev stiftet. Da andelsbevægelsen blev grundlagt.

Det er stadigvæk fundamentet i Venstre.

Og i vores fællesskab er der plads til uenigheder og forskelligheder.

Vi har altid haft en levende politisk samtale med hinanden. Det skal vi fortsat have.

Og vi skal ikke være enige om alt. Det har de seneste måneder også demonstreret - også lidt for meget efter min smag.

Men vi Venstre-folk er fælles om de værdier vores parti er skabt på. Det må vi aldrig glemme.

Og når jeg ser ud over denne her fyldte sal i dag, ser jeg frie mennesker, som tør tage ansvar.

Mennesker fra land og by; gamle som unge.

I melder jer til skolebestyrelsen. I tager en tørn i den lokale Venstre forening.

I går sammen om at bygge en multihal i den lokale landsby eller stifter et byhave- fællesskab på stenbroen.

Det gør I uden ordre fra Christiansborg. I gør det, fordi der er mennesker og steder og værdier, som betyder noget for jer. Fordi I tager ansvar og vil gøre en positiv forskel.

Det er, hvad Venstre kommer af. Og hvad vi fortsat bygger på:

Troen på, at vi som mennesker kan skabe noget for os selv og for andre, når vi får friheden og mulighederne for det.

Det er et menneskesyn, der forpligter. Til at have forventninger til hinanden. Til at vise tillid til hinanden. Til at give mennesker plads til at vokse med et ansvar. Og til at være der for dem, der i en periode eller gennem hele livet har brug for andres hjælp.

Det er sådan, et samfund bliver stærkt.

Når mennesker tager ansvar for deres eget liv og samtidig tager ansvar for fællesskabet.

Det har altid været Venstres DNA - og sådan skal det blive ved med at være. Og det er dét Venstre, jeg gerne vil stå i spidsen for - Sammen med alle jer!

I år fejrer vi to jubilæer, der minder os om, hvad Venstres vilje til forandring har betydet for Danmark.

I år er det 125 år siden Systemskiftet i 1901. Og 25 år siden det lille systemskifte i 2001, hvor Venstre med Anders Fogh Rasmussen i spidsen overtog regeringsmagten.

Begge gange stod Venstre klar til at omsætte vores liberale værdier til forandringer, der gjorde en positiv forskel i danskernes hverdag.

I 1901 var det selve magten i Danmark, der skulle flyttes.

En regering skulle ikke kunne blive siddende med et flertal imod sig i Folketinget. Vælgernes stemmer skulle være afgørende for, hvem der regerede vores land.

En af de drivende kræfter var I. C. Christensen. Den vestjyske skolelærer, der var begyndt sit arbejdsliv som vogterdreng. Han kendte det Danmark, hvor man tog fat, og hvor mulighederne var begrænsede.

Han og Venstre kæmpede for den lille mands ret til at blive hørt. For at det ikke var fødsel og stand, der skulle afgøre, om man havde en stemme. Den kamp kæmper vi stadig.

I. C. Christensen repræsenterede en bevægelse, hvor omdrejningspunktet var at give plads til en livlig debat.

Så lad os holde fast i I.C.'s enkle opfordring:

Enighed om det væsentlige, fordragelighed om det uvæsentlige, gensidig tillid i alt.

Hundrede år senere - i 2001 - stod Venstre igen i spidsen for et systemskifte.

Med Anders Fogh Rasmussen som statsminister viste vi, at Venstre kunne samle danskerne om en ny borgerlig og liberal retning.

To systemskifter. To forskellige tider.

Men det samme mod til at tage ansvar og skabe forandring.

Mellem de to systemskifter forandrede Danmark sig.

Når Danmark har forandret sig, har vi forandret os med Danmark.

For Venstre har altid været på vej. Venstre er en bevægelse. Og vi skal blive ved med at være i bevægelse.

Og vores rødder skal gøre os stærke. Give os et fælles udgangspunkt og give os retning. Ikke holde os fast og forhindre os i at vokse og gro nye grene.

Det er sådan vi løser vores fælles opgave: at udvikle vores politik, så den giver svar på både nutidens og fremtidens udfordringer.

Der bliver talt meget om den rejse, Venstre er på. Om at vi er et parti i bevægelse.

Men Venstre har altid været i bevægelse.

Ikke for at følge med strømmen, men for at finde nye liberale svar på tidens udfordringer.

For at forandre. For at forbedre!

Da Poul Hartling bev formand i 1965, var Danmark under hastig forandring.

Stadig færre havde deres arbejde i landbruget.

Flere flyttede til byerne. Nye uddannelser, virksomheder og livsformer voksede frem.

Hartling viste, at Venstre skulle følge med. Han var med til at gøre Venstre til et folkeligt, liberalt parti, der rakte langt ud over landbrugets vælgere - ud til alle danskere der ville frihed, folkelig-lighed, fællesskab, ansvar og virkelyst.

Og så kom Uffe! Med Uffe Ellemann fik det liberale Danmark en stemme, der kunne høres langt ud over landets grænser.

Han gjorde frihed til noget meget konkret, da de baltiske lande kæmpede for at få deres selvstændighed, og med Uffe indtog Danmark en markant plads i det europæiske og atlantiske samarbejde.

Uffe viste, at frihed ikke bare er noget, vi taler om. Det er noget, vi må stå op for. Også når det koster.

Samtidig udbredte han Venstres liberale idéer til nye vælgere.

Efter Uffe kom Anders - som jo også er i salen her i dag.

Anders gjorde det tydeligt, hvad en borgerlig, liberal regering ville betyde for almindelige danskeres hverdag:

Mere frit valg.

Tryghed om skatten.

Et stærkere sundhedsvæsen.

Og en konsekvent udlændingepolitik.

Han viste, at Venstre kunne forene personlig frihed med ansvar for velfærden.

Det var også i Anders' regeringstid, at klima og miljø fik en tydeligere plads i Venstres bevidsthed.

Han forbandt hensynet til klimaet med ny teknologi, vækst og sikkerhed. Han satte et ambitiøst mål om at gøre Danmark uafhængigt af fossile brændsler, for han så, at det var en dårlig idé at være afhængig af olie og gas fra ustabile regimer.

I.C., Hartling. Ellemann. Fogh. Fire forskellige mennesker. I fire forskellige tider.

De havde ikke de samme svar. Men de havde noget afgørende til fælles:

De forstod deres samtid.

De turde se fremad.

Og de havde modet til at forandre - for at forbedre.

Også når det krævede svære beslutninger.

De viste, at Venstres styrke ikke ligger i at holde fast i fortidens løsninger, men i at bruge vores værdier til at finde fremtidens løsninger.

Og lad mig sige det meget klart:

Nu er det vores tur til at vise, at Venstre igen kan samle danskerne om en borgerlig og liberal retning for vores land;

Det kræver, at vi kender vores rødder.

At vi tør forandre os.

Og at vi tager ansvar for det Danmark, vi vil give videre. Det ansvar er jeg klar til at tage på mig!

Det har ikke været et let år for Venstre. Og for mig personligt har det været et på alle måder meget dramatisk år.

I foråret fik vi et skuffende folketingsvalg. Siden blev jeg alvorligt syg og var ved at miste dele af mit syn, kom tilbage og havde 14 dage som kongelig undersøger.

Det kunne have betydet en blå regering med et ambitiøst regeringsgrundlag, hvis Lars Løkke havde bekendt sig til det blå fællesskabs flertal.

Desværre valgte Lars Løkke, at Danmark skulle have en rød regering baseret på Enhedslistens Hovedbestyrelse.

Og siden august har vi så brugt en hel del energi på at diskutere med hinanden.

Også i offentligheden!

Og jeg har konstateret, at kreativiteten ikke fejler noget i vores bagland.

For jeg er blevet kaldt både en kommunistisk kollaboratør og Donald Trump.

Men et svært år har også gjort én ting endnu mere klart for mig.

Vi kommer ikke videre ved at bruge vores kræfter på at skændes med hinanden.

Vi kommer kun videre ved at samle os om det, vi tror på.

Og ved at vise danskerne, hvad Venstre vil med Danmark.

For vi skal ikke bare have svar på de udfordringer, vi står med i dag.

Vi skal have modet til at forme det Danmark, vi ønsker os i morgen.

Og vi har noget stærkt at bygge på!

Sidste år vedtog vi Venstres nye principprogram. Med frihed, folkelighed og fællesskab som grundlæggende værdier.

Her slår vi fast, at:

»Folkestyre er mere end politikerstyre.«

Vi »hylder de frie fællesskaber, hvor mennesker forpligtiger sig til at være noget for andre.«

Og vi slår fast, at:

»Den offentlige sektor er til for borgernes skyld. Ikke omvendt.«

Det skal være den gennemgående blå tråd, når vi indretter vores samfund.

For et levende demokrati skabes ikke på Christiansborg.

Et levende demokrati kræver, at vi har tillid til, at der er mennesker, der har frihed til at tage ansvar.

Ansvar for andre end blot sig selv.

Det er derfor, vi siger: frihed til at skabe!

For frihed er ikke bare frihed fra noget.

Det er frihed til noget!

Til at starte en virksomhed.

Til at skabe et godt liv for sig selv og sin familie.

Til at tage ansvar og gøre en forskel i sit lokalsamfund.

For friheden er kun noget værd, hvis vi også har en reel mulighed for at bruge den.

Vi skal investere i mennesker. I deres evner, deres drømme og deres muligheder for at lykkes. Så de også kan være med til at skabe et bedre Danmark for de generationer, der kommer efter os.

Mennesket, der bliver ramt af sygdom, skal kunne regne med et stærkt velfærdssamfund.

Barnet, der har svært ved at læse, skal have en skole, der hjælper barnet videre.

Det er derfor, jeg vil sætte skolen, tilliden og den enkeltes muligheder for at lykkes i centrum for Venstres arbejde.

Det er derfor, vi skal tage et tydeligt grønt ansvar.

Og det er derfor, Danmark skal stå stærkt i verden.

Lad mig begynde med skolen.

Den har altid optaget vores parti. Og jeg brænder for skolen, fordi det er her, vi kan gøre den største positive forskel for næste generation.

Skolen skal åbne døre. Ikke gøre alle børn ens, men give hvert barn mulighed for at udfolde sine evner og blive så dygtigt, det kan.

Børn skal mærke, at flid, nysgerrighed og ambitioner nytter.

Og de skal have kundskaberne og modet til at forme deres eget liv - i en verden hvor AI trykker speeder-pedalen i bund.

En stærk skole er en investering i det enkelte barns frihed til at stå på egne ben. Og dét er en investering i fremtidens Danmark:

I de mennesker, der skal udvikle vores samfund og skabe den velstand og de fællesskaber, vi skal leve af.

Vi skal have tillid til dem, der kender børnene.

Læreren skal have frihed til at være lærer. Skolelederen skal have frihed til at lede. Og skolerne og kommunerne skal have plads til at finde de løsninger, der virker lokalt.

Det er tanken bag tillidsskolen, som vi præsenterede i valgkampen.

Vi skal sætte tydelige mål for, hvad børnene skal lære. Og vi skal gribe ind, når de ikke lærer det, de skal.

Men vi skal holde op med at tro, at endnu en centralt bestemt metode nødvendigvis gør undervisningen bedre lokalt.

Lad mig pege på to konkrete områder, hvor vi skal videre med at styrke vores folkeskole

For det første:

Ingen børn skal forlade folkeskolen uden at kunne læse, skrive og regne ordentligt.

Alle børn skal have mulighed for at blive så dygtige, de kan blive.

Både dem, der kæmper, og dem, der har let ved skolen.

Det kræver dygtige lærere - og tid til den enkelte elev.

Mange steder har man gode erfaringer med to lærere i klassen. Det giver mere ro, mere tid og bedre hjælp til de børn, der har brug for det.

Derfor vil Venstre afsætte langt flere midler til flere timer med to lærere i undervisningen - oplagt i dansk og matematik.

For det andet:

Vi skal tage et opgør med den fejlslagne inklusion i vores folkeskole.

I dag går 25 % af folkeskolens økonomi til specialundervisning for 7 % af eleverne. Alligevel er problemerne med inklusion stadig massive.

Alt for mange børn får ikke den hjælp, de har brug for. Og alt for mange lærere står med en opgave, som de ikke har ordentlige muligheder for at løse.

Det skal vi lave om på.

Derfor vil Venstre kræve, at alle skoler fra næste skoleår kan oprette små hold til elever, der i dele af undervisningen har brug for ekstra hjælp - fagligt eller socialt.

Vi skal væk fra rigide krav om lange vurderingsskrivelser, firkantede timeregistreringer og et forfejlet fokus på diagnoser.

Og i stedet skal vi give skolerne frihed og mulighed for at sætte tidligt ind, når et barn har brug for hjælp.

For børn er forskellige. Dét skal der være plads til i vores folkeskole.

Men frihed kræver også redskaber og ressourcer.

Så børn bliver set og hjulpet, før problemerne vokser.

Vi skal have høje forventninger til alle børn - og give dem muligheder for at indfri dem.

Det er sådan, skolen åbner døre. Og det er sådan, vi giver flere børn friheden til at skabe deres egen fremtid - til gavn for fællesskabet.

Men vores ambition rækker videre end tillidsskolen.

I Venstre vil vi skabe tillidssamfundet!

Et Danmark, hvor medarbejderen på plejehjemmet, den frivillige i foreningen og den selvstændige erhvervsdrivende mødes med tillid til, at de vil gøre det rigtige.

Et samfund, hvor vi accepterer, at mennesker kan begå fejl - og lærer af dem i

stedet for straks at indføre nye regler.

Alt for ofte gør vi det modsatte.

Når noget går galt, laver vi en ny regel. Én regel bliver til ti. En god intention ender som endnu et system. Til sidst er reglerne så indviklede, at ingen kan gennemskue dem.

Det ved den frivillige, der gerne vil være kasserer, men drukner i papirarbejde. Hjemmehjælperen, der dokumenterer hjælpen i stedet for at give den. Og den lille virksomhed, der skal finde timer til nye indberetninger, mens kunderne venter.

Vi er blevet for optagede af at forhindre de få i at gøre noget forkert - og for lidt optagede af at give de mange, der vil gøre det rigtige, mulighed for at lykkes.

Det kvæler engagementet, virkelysten og den ånd, der får Danmark til at hænge sammen.

Til alle danskere, der oplever, at systemet er blevet vigtigere end mennesket, og kontrollen vigtigere end tilliden, vil jeg sige:

Det skal vi lave om på!

Vi skal igen turde tro på, at langt de fleste mennesker gerne vil gøre det rigtige.

Og lad mig sige helt åbent, hvad det kræver: Hvis vi vil vise mere tillid, må vi også acceptere risikoen for, at nogen misbruger den.

Ellers bliver ambitionen om mindre kontrol, mere lokalt ansvar og større plads til virkelysten aldrig til noget.

Vi kan ikke regulere os til en garanti mod snyd uden samtidig at belaste alle dem, der følger reglerne.

Det betyder ikke, at snyd skal accepteres. Tværtimod.

De, der bevidst misbruger tilliden, skal mødes med konsekvenser.

Og virksomheder, der snyder kunder, medarbejdere eller fællesskabet, skal straffes hårdere end i dag.

Men vi skal indrette samfundet efter de mange, der vil gøre det rigtige. Ikke de få, der vil snyde.

Danmark har brug for mennesker, der tør noget.

Mennesker, der får en idé og fører den ud i livet. Starter en virksomhed. Ansætter den første medarbejder. Sikrer, at lønnen går ind på kontoen hver måned.

Dem skal vi bakke op om.

Vi skal hjælpe dem med at lykkes - ikke møde dem med mistillid, unødvendige regler og kontrolskemaer.

For Venstre er og bliver Danmarks erhvervsparti!

Vi er partiet for iværksætteren med en drøm. Håndværksmesteren med fem ansatte. Familievirksomheden, der har skabt arbejdspladser i generationer.

Og de store danske virksomheder, der konkurrerer med resten af verden hver eneste dag.

Vi skal være stolte af vores virksomheder!

Det er her, arbejdspladserne skabes. Her idéer bliver til virkelighed.

Og her en stor del af den velstand gror, der gør det muligt at investere i skoler, sundhedsvæsen og vores fælles sikkerhed.

Uden et stærkt erhvervsliv har vi heller ikke et stærkt velfærdssamfund.

Derfor skal det kunne betale sig at arbejde, investere og tage en risiko. Og derfor skal vi give mennesker med idéer, ambitioner og virkelyst plads til at skabe noget for sig selv og for fællesskabet.

Det er frihed til at skabe.

Men i et tillidssamfund er tilliden gensidig.

Staten skal have tillid til borgere og virksomheder. Og borgerne skal kunne have tillid til staten.

Til at blive behandlet ordentligt og retfærdigt.

Her er der brug for et markant kursskifte.

Lad mig give jer et skrækeksempel fra vores skattesystem.

Ove Andersen er professor og forskningschef på Hvidovre Hospital. Ved siden af sit arbejde har han udviklet opfindelser og fået flere patenter.

En af sine opfindelser overdrog han til et selskab. Hvis den blev en succes, skulle han have betaling.

Men selskabet gik konkurs. Og Ove fik aldrig pengene.

Alligevel mener Skattestyrelsen, at han skal beskattes af en værdi på omkring en million kroner.

Prøv lige at tænke over det.

Staten vil opkræve skat af penge, han aldrig har tjent!

Ove Andersen siger til TV2, at medmindre der sker et mirakel, er han nødt til at optage lån for at betale.

Og prisen er ikke kun økonomisk. For selvom Ove har nye idéer, afholder oplevelsen ham nu fra at udvikle nye opfindelser i fremtiden.

Oves historie er langt fra enestående.

Men den skal være den sidste!

Derfor fremlægger Venstres inden længe vores bud på, hvordan vi styrker danskernes retssikkerhed og tillid til skattesystemet.

For det er på høje tid, at vi kan forstå vores skatteprocent.

At tvivlen kommer borgeren til gode.

Og at borgeren ikke bliver behandlet som en forbryder!

I Venstres tillidssamfund skal vi også turde sige, at noget er bedre end noget andet.

Danmark med Venstre for bordenden var blandt de første lande i Europa til at anerkende udfordringerne ved ikke-vestlig indvandring.

Det har stillet Danmark markant bedre end vores nabolande, men der er fortsat store uløste udfordringer, som vi skal tage fat på.

Det er en dansk værdi, at drenge og piger kan gå til svømning sammen, at alle køn er ligeværdige uanset deres seksualitet, og at vi giver hånd, når vi mødes.

Det ville være let at stå her og love, at vi kan sende alle hjem, som ikke deler de værdier.

Men dårlige værdier og en dårlig kultur forsvinder ikke, fordi vi råber op om, at nogle mennesker skal smides ud af landet. Det er en farlig illusion at skabe.

Langt de fleste herboende muslimer er danske, bakker op om Danmark, opfører sig ordentligt og gør Danmark til et bedre land.

Tak for det!

Samtidig har vi stadig mærkbare og uacceptable integrationsudfordringer.

Vi har i for mange år ikke gjort nok. Vi har fundet på undskyldninger. Vi har bøjet os. Vi har indrettet os for at undgå konflikter - ligesom i et usundt ægteskab.

Vi har tilsidesat vores egne værdier for at vise særhensyn til folk, der direkte modarbejder det frisind Danmark er bygget på.

Det skal slutte. Nu!

Vi skal ikke acceptere, at børn, der er født og opvokset i Danmark, begynder i folkeskolen uden at kunne tale ordentligt dansk.

Hvis det kræver, at vi stiller større krav til familierne, så skal vi gøre det.

Vi stiller os på børnenes side og stiller krav til deres forældre.

For det handler om børnenes frihed. Friheden til at vælge sin egen vej.

Friheden til at blive en ligeværdig borger i det danske samfund.

Det er her, jeg mener, vi skal turde sige noget, der måske lyder som et paradoks:

Vi bliver nødt til at stille krav for frihedens skyld.

Kulturkampen er i gang. Og vi har ikke råd til at tabe den.

Her i Venstre kender vi om nogen Grundtvigs tanker om frihed.

»Frihed for Loke såvel som for Thor.«

Det er en smuk tanke. Og det er en vigtig del af vores politiske og kulturelle arv.

Vi har troet på, at frihed og tolerance skal gælde lige meget for dem, vi er enige med som for dem, vi er uenige med.

Men vi er nødt til at stille os selv et spørgsmål:

Er det tilstrækkeligt at insistere på frisind, når andre ikke deler vores grundlæggende forståelse af frihed?

Vi lever i et samfund med større forskellighed. Det er en realitet. I sig selv er det

ikke et problem, Men det bliver en udfordring, når islamiske miljøer aktivt modarbejder de værdier, som vores frihed bygger på.

Derfor skal vi også turde tage diskussionerne.

Om muslimske friskoler. Om bederum. Om kønsopdeling.

Og om alle de andre særhensyn, der gennem årene er blevet taget, selvom de er uforenelige med vores værdier.

I dag tillader vi, at piger i selv de mindste klasser tvinges til at møde i skole med islamisk tørklæde.

Det skal vi sige fra over for.

Det er et syn på kvinder og ligestilling, der ikke hører til i et moderne Danmark.

Derfor er det også på tide at tage en reel diskussion om at indføre et tørklædeforbud i vores skoler.

Vi må ikke lade berøringsangst stå i vejen for de nødvendige diskussioner.

For frisind må aldrig blive til ligegyldighed og relativisme.

Og tolerance må aldrig betyde, at vi accepterer intolerance.

Danskerne har tillid til Venstre, når vi taler om skole, om udlændinge, sundhed og om økonomi.

Men når det handler om klima, miljø og natur. Ja... så er danskernes tillid til Venstre udfordret.

Det skal vi have ændret.

Ansvaret for vores klima fylder mere end nogensinde før.

Rent drikkevand.

Liv i vores fjorde og farvande.

Mere plads på Danmarkskortet til naturen og større biodiversitet.

Det er i bogstaveligste forstand livsvigtigt for os allesammen. Naturligvis også for os i Venstre.

Derfor er vi også med i alle de grønne aftaler på Christiansborg.

Alligevel har vi ikke opbygget en troværdighed på det grønne område.

Og derfor er Venstre på en grøn rejse, hvor endemålet er simpelt: at Venstre opbygger grøn troværdighed.

Danskerne skal kunne regne med, at Venstre tager ansvar for vores klima, miljø og natur.

Der må aldrig herske tvivl om, at vi vil sikre rent drikkevand, bedre dyrevelfærd og en natur og et miljø, vi med stolthed kan give videre til kommende generationer.

Historisk har vi været gode til at fortælle, at vi er stolte af dansk landbrug. Og det er vi!

Derfor vil jeg også sige meget klart i dag:

Jeg vil ikke finde mig i den udskamning, der finder sted af dygtige danske landmænd.

For vores landmænd er en del af løsningen.

Og vi skal også i fremtiden have dygtige landmænd, stærke fødevarevirksomheder og arbejdspladser i hele Danmark.

Men vi har ikke været gode nok til at omfavne fortællingen om de grønne forandringer der er nødvendige for at sikre vores klima, miljø og natur. Til med stolthed at fortælle om det grønne ansvar, vi tager, når vi giver mere plads til naturen.

Når vi nedbringer klimabelastningen.

Og når vi tager vigtige skridt til at få livet tilbage i vores fjorde og farvande.

Det skal ændre sig, hvis Venstre som en del af vores grønne rejse skal opbygge grøn troværdighed.

Vi skal ikke bare tage ansvar for de grønne forandringer, men også stå ved dem og give dem plads i vores politiske fortælling med samme stolthed, som når vi fortæller om dansk landbrug. Det skal gå hånd i hånd.

Nogle forsøger at gøre det til et valg mellem det ene eller det andet.

Landbrug eller natur. Miljø eller arbejdspladser. Om at vælge noget til for at vælge andet fra.

Det er ikke sådan, jeg ser det.

Venstres opgave er at få begge dele til at lykkes. Og jeg tror på, at netop vi er partiet, der kan forene de ting.

Det kræver, at vi fortsætter arbejdet med at finde holdbare løsninger.

Det gør vi blandt andet i arbejdet med at beskytte vores drikkevand.

Venstre støtter et nationalt sprøjteforbud for at beskytte de arealer, hvor grundvandet bliver dannet.

Vi kan diskutere metoden. Men målet er klart: vi skal også i fremtiden kunne drikke vandet direkte fra hanen.

Vi vil gå konstruktivt til arbejdet med at blive enige om en aftale, når der er konkrete forslag på bordet.

Danskerne skal kunne regne med, at Venstre bidrager til en holdbar løsning til gavn for drikkevandet og med respekt for lodsejerne og deres handlemuligheder.

Jeg ved godt, at omstillingen kræver store forandringer.

Forandringer, som kan være svære for den enkelte. Dem skal vi tage alvorligt.

Vi skal lytte, være optagede af rammerne for omstillingen. Og vi skal give plads til den viden og de løsninger, der findes ude i erhvervet.

Og så skal vi også understøtte omstillingen på andre måder. For et omstillet landbrug kræver også en ændret efterspørgsel.

Danske fødevarer og økologiske fødevarer skal fylde mere i indkøbskurvene. Og vi kan jo begynde med de offentlige køkkener.

Når vi køber ind til skoler, plejehjem og hospitaler, skal indkøbene være med til at understøtte dansk fødevareproduktion og fremme økologien. For sådan fremmer vi også den store omstilling, vi står lige midt i.

En omstilling, der ikke kun er landbrugets ansvar.

Det er et ansvar, vi skal løfte i fællesskab.

For lederskab handler også om at turde træffe beslutninger, når der ikke findes lette løsninger.

Det ansvar er ikke til forhandling.

Vi er forskellige i Venstre. Og der skal være plads til uenighed. Men der må ikke herske tvivl om hvor jeg står.

Jeg står i spidsen for et Venstre, der tager det grønne ansvar.

Som vil et grønnere Danmark.

Som er troværdig på vigtige grønne dagsordener og insisterer på, at når omstillingen af dansk landbrug fortsætter, så har vi ansvar for at finde holdbare løsninger.

Og vi skal ikke kun regulere os til et grønnere Danmark. Vi skal også innovere os

derhen. Vi er allerede blandt verdens førende i fx biobaserede løsninger. Og vi kan meget mere end det. Så det skal nok lykkes!

Og det er en bunden opgave - nationalt og internationalt.

Både I.C., Hartling, Uffe og Fogh havde internationalt udsyn.

Som forsvarsminister kæmpede jeg selv dag og nat for at støtte ukrainernes kamp for et liv i frihed.

Jeg er stolt af, at Venstre er et borgerligt-liberalt parti med internationalt udsyn.

Vi tror på et Danmark, der handler med verden, samarbejder med sine naboer og tager ansvar, når vores fælles frihed er truet.

For mig hænger internationalt udsyn sammen med vores menneskesyn: Mennesker kan skabe mere sammen - også på tværs af grænser.

Når vi åbner os mod verden, åbner vi muligheder.

For virksomheden, der finder nye kunder.

For den unge, der vil studere i udlandet.

Og for os alle, når vi i fællesskab skal udvikle de løsninger, som vi skal leve af i fremtiden.

Derfor skal Danmark have en stærk stemme i Europa.

Vi skal bruge samarbejdet til at løse de problemer, der er for store til, at vi kan klare dem selv.

Vores sikkerhed. Energiforsyningen. Klimaforandringerne.

Og vores mulighed for at klare os i den internationale konkurrence.

Derfor er jeg også bekymret over den Ruslandsvenlige højredrejning, vi ser i flere af de europæiske lande, hvor højre-nationale kræfter ønsker at isolere sig fra

omverdenen, frygter forandringer og drømmer om en verden af i går.

Den kurs er farlig. For Ukraine - og for Europa.

Når vi glemmer, at vores frihed også afhænger af andres frihed, gør vi Europa svagere.

Og det er præcis det Europa, Putin ønsker sig.

For Ukraine er kampen en kamp for retten til at eksistere som frit land.

Derfor skal vi prioritere de nødvendige midler til militær støtte.

Det er ikke nok at håbe på, at andre tager ansvaret. Danmark skal bidrage, og Europa skal kunne mere selv.

Vi skal styrke vores forsvar, vores beredskab og vores evne til at stå sammen med vores allierede.

Og så længe jeg er formand, kommer Venstre til at støtte op om Ukraine.

For Europas frihed er ikke noget, vi kan tage for givet. Den skal forsvares!

Hver dag er der mennesker, der arbejder for at beskytte den.

I Forsvaret. Politiet. Og beredskabet.

Derfor har vi gjort det til en stolt tradition at sige tak her på Venstres landsmøde.

Også i år vil jeg bede alle, der har gjort eller stadig gør tjeneste i Forsvaret, politiet eller beredskabet, om at rejse jer og tage imod den tak, I så inderligt fortjener!

Tak for jeres indsats!

Kære landsmøde. Kære Venstre.

I. C. Christensen. Hartling. Ellemann. Fogh.

Vores historie er fuld af mennesker, der turde tage ansvar, forandre Venstre og omfavne fremtiden.

Vi skal turde lade os inspirere af deres mod. Vi kan ikke hvile på fortidens resultater. Vi skal også gøre vores del af arbejdet for fremtiden.

Jeg har været medlem af Venstre, siden jeg var 15 år gammel.

I år fyldte jeg 50, så jeg har altså været medlem i 35 år.

Venstre har formet mig. Jeg skylder Venstre, at jeg er, hvor jeg er, og at jeg er, hvem jeg er.

Og jeg skylder Venstre mere, end jeg nogensinde kan give tilbage.

Men Venstre tilhører os alle. Jer, der har været med et helt liv. Og jer, der netop har meldt jer ind, fordi I gerne vil være med til at gøre en positiv forskel.

For Venstre er et frivilligt, forpligtende fællesskab.

Vi er ét parti. Ét fællesskab. Der står fast med liberale rødder, der bliver stærkere i blæst. Fra Gedser til Skagen. Fra Rungsted til Ringkøbing. Og vi kæmper for det samme.

Det er os, der bærer bevægelsen Venstre videre i disse år. Med tillid til, at vi kan skabe en bedre fremtid, og med viljen og virkelysten til selv at tage fat. Det er derfor, vi er her.

Vi tror på friheden til at gå egne veje. Og på styrken i at vælge den fælles vej.

For Venstre har været med hele vejen. Og Venstre bliver aldrig færdig. Vi er altid på vej. Altid i bevægelse. Det her parti kan så meget mere og vil rejse sig igen.

Fordi vi tør tro på vores idéer.

Fordi vi tør tage ansvar. Fordi vi står sammen.

For Danmark har brug for et stærkt liberalt parti.

Et parti, der har tillid til det enkelte menneske. Et parti, der tror på frihed under ansvar. Et parti, der sikrer friheden til at skabe.

Et parti, der tror på, at vi kan bygge et borgerligt, grønt og liberalt Danmark - hvor den enkeltes frihed er fællesskabet styrke.

Det parti er Venstre.

Og det er det parti, som jeg er umådeligt stolt af at stå i spidsen for og som vi nu sammen vil føre ind i fremtiden.

Tusind tak for ordet.

1. Citatet stammer fra højskolesangen *Linedanser* skrevet af Per Krøis Kjærsgaard.
2. Citatet stammer fra højskolesangen *Danmark, mit Fædreland* skrevet af H.C. Andersen.

Kilde
Manuskript taget fra venstre.dk med tilladelse fra udgiver.

Kildetype
Digitalt manuskript

Tags
Beretningstale, Politisk tale, Venstre

URI
https://www.dansketaler.dk/tale/troels-lund-poulsens-tale-ved-venstres-landsmode-2026